

SZERKESZTŐI IRODA:
Bukócsputa 21. szám. (Postaépület) hová a lap szellemi részét illető közlemények címzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:
Videkre postán, vagy helyben házhoz hordva

Éves ár	16 frt.	Negyedéves	4 frt.
Hónap	8 frt.	Egy hónap helyben	1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Engedélyek mindennap, kivéve a vasár- és ünnepeket követő napokon.

Kéziratok nem adtnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:
Kolozsvárt, Belkőzép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok hirdetésében részeseinek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilttéri cikkek
garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Az „Ellenzék” perselye.
(1886. április óta.)
Az erdélyi Kultúregyletnek:
Imre (Kolozsvár) fililerek 1 frt — kr.
Összeg: 1 frt — kr.
Ez adva az eddigi kimut.
3811 frt 03 kr.
Együtt: 3812. frt 03 kr.

Haldokló egylet.
Gróf Mikó Imre így gondolkozott: Egy értelemben erős, számban tekintélyes, tevékenységében a központtal rendelkező, de végeredményében magát annak alárendelő kisded irodalmi tüzhely a mi Erdély és bér-kei közé oly messze elszakadt magyarságunknak annyi más elem közötti-ége tekintetéből egyenesen létfeltétele.

Ezek a szavak az ötvenes évek közepén mondatk. A nagynevű ala-ly és szavakat tettekkel váltotta be. Alapított egyletet gazdagon ellátva azt maga részéről, s támogatásra nyerve meg az áldozatkész hazafiakat.

Az egylet megalakult. A neve „Erdélyi Múzeum-egylet.”

Céljával a magyarság ügyének szolgálata jelöltetett ki. Feladata az volt, hogy a nemzeti művelődés ter-vezése által a magyarság ügyének szol-galjon.

Egy „kised irodalmi tüzhely”-nek kellett volna lennie — és lett belőle egy kised tápintézet az egylet külső céljainak szolgálatába besze-nyődötték számára.

Mert lássuk csak: hol vannak nyo-mat annak, hogy ez a gazdagon ellátott egylet a magyarság tekintetéből létfel-tételt megjelölt célokat szemmel lát-hatóság előre vitte?

Kimutathatók-e ez irányban az egy-let működésének hatásai a multban, és foglaltatik-e e működésben garan-cia a jövőre nézve?

Nem a pessimistikus elemzés, a minden áron való gúncsolás késztet an-nak kimondására, hogy az egylet a ki-tüntet célokat vagy éppen nem, vagy részben szolgálta, hanem az egyleti mű-ködés sikertelenségének szemmel látha-tó jelei erősítenek meg ez ítéletünk kimondásában.

Mit tett az egylet harmincz év alatt?

Gondozás alá vette a kertet, han-guon hirdetve, hogy „minden a szem-nek, semmi a kéznek.” Összehordott egy rakás régiséget, pénzekben, érc-érmékben, kövekben és állatokban.

Ezekből a requisitumokból idő foly-tán takaros menyiség gyűlt össze. Oly-kor akadtak, a kik megtekintették eze-ket a régiségeket, s talán meg is bá-multák egyik másik avitikumot.

A gyűjtemények gondozására örök állítottak be; a pénzkezelésre pénz-tárnok rendeltetett; az alapvagyon jö-vedelmeinek egy része régiségek be-szerzésére, a nagyobb része az alkal-mazottak fizetésére fordított. Csak egy célra nem jutott semmi: a „kis-ded irodalmi tüzhely” szervezésére; oly-kor igaz, hallani lehetett, hogy egyik másik szakosztály felolvasó ülést tart. A nagy közönség sokszor azt sem tud-ta hol, ki és miről értekezik. A leg-többször még a „kebliek” sem buzdu-ltak fel irodalmi tevékenységre, s annál kevésbé a magyarság ügyének köteles szolgálatára.

A közönség csak az évi közgyű-lések alkalmával vett hírt arról, hogy itt létezik egy egyesület, a mely a nemzeti művelődés körébe tartozó fel-adatok megoldására alakult, de a mely-nek működése alig állott egyébből a nemzet áldozat készségéből összeszer-zett vagyon jövedelmeinek kezeléséi szűkségekre való rendszeres elköl-téséből.

Mindig hallottuk, hogy az egyleti vagyon évi jövedelme 26 ezer frtra megy, s ebből az alkalmazottak fizé-tésére, s más kezelési költségekre el-megy circa 20 ezer forint, s marad a sajátképi egyleti czélokra ötezer for-int. Tehát merőben improduktív kia-dásokra fordítatik a jövedelem majd-nem egészen.

És a „kised irodalmi tüzhely”? No azt mindenütt inkább feltalálhatjuk, csak éppen a Múzeum egylet kebelében nem. Mert azt csak nem nevezhetjük irodalmi tüzhelynek, a hol csak az al-kalmazottak melegednek, de nem a nemzeti tudományosság és a magyar-ság ügye. Avagy mit tett az egylet a magyarság ügyeért? Összegejtött ne-hány erdélyi régiséget, s olykor egyik másik tag szamojód és szanszkrit fej-tegetésekre buzdu-lt.

Nó ha ez egy a magyar nemzeti művelődés szolgálatára hivatott irodal-mi tüzhelyből kikerült eredmény, ak-kor mi is azt mondjuk: az egylet okosan és lelkiismeretesen betöltötte azt a hivatást, melyet részére gr. Mikó Imre megjelölt.

De fájdalom, a dolog nem így áll. Irodalmi tüzhely nincs; a nemzeti mű-velődés rendszeres fejlesztésének hatá-sai nem láthatók; a mi látszik az csak

annyi, hogy a jövedelem rendszeresen elkötetik.

Némi fellendülés tagadhatlanul be-következett az egyetemmel végrehaj-tott szövetkezés, tehát 1873 óta. De ez a szövetség sem hozta meg még mind-eddig azt az eredményt, hogy irodalmi tüzhelyről és a nemzeti művelődés ügyé-nek eredményes szolgálatáról beszél-hessünk.

Sokszor volt már szemrehányás téve e miatt s mi nem akarunk ismét-lésekbe bocsátkozni. Miegyszerűen két-ségsbe vonjuk az egyleti működés e nemű eredményeit, s ha az egylet tag-jai tényekkel tudják kimutatni az el-lenkezőt, akkor mi is örömmel meg-változtatjuk ítéletünket.

Az egylet legutóbbi közgyűlésén az egyes szakosztályok jelentései, s a vá-lasztmány előterjesztéséből annyit meg-tudtunk, hogy egy rövidre szabott er-délyi népismeim monografia van készülő-ben, s hogy a szakosztályokban ne-hány értekezés olvastatott fel — üres padok előtt.

De hát ez sikeres eredménye-e 30 évi irodalmi működésnek? Hát 30 év kellett ahhoz, míg az egylet arra a tá-pasztalatra jött, hogy neki Erdélyi nép-ismeim monografiáját meg kellene ké-szítetnie? Hát sikeres irodalmi mű-ködésre mutat az, hogy az egylet tu-dósai, üres padok előtt értekeznek az alapítás utáni harminczadik eszten-dőben?

Hát nem-e éppen a működés teljes sikertelenségére vall az, hogy az egy-let annyira sem volt képes népszerűsít-teni magát, hogy harmincz év után legalább hallgatókat fogjanak az érte-kezéseik számára?

De hát akkor mire való az a majd-nem 300 ezer forintot tevő vagyon, ha még csak azt sem tudják a vagyon jö-vedelmei arán biztosítani, hogy irodal-mi munkálkodásuk — ha tényleg van — ne vesszen el nyomtalanul a sem-miségben.

Mi készségesen elismerjük, hogy az egylet egyes szakosztályaiban oly-kor irodalmi tevékenység fejtek ki; de hát mi haszon van az ilyen tevé-kenységből, ha annak hatásai kifelé egyáltalán nem nyilvánulnak?

Hiszen éppen a tevékenységnek kül-ső, tehát a közre való hatásaiban kel-lene érezhetővé válnia annak az i odal-mi működésnek, a melyről azt állítják, hogy abban az egylet jövőjének bizto-sítékai meg vannak. Már pedig ez a közvetlen hatás a magyar nemzeti mű-

velődés történetében eddigelé semmifé-le alakban nem jelentkezik, és nagyon csatlódnak az egylet vezetői, ha azt hi-szik, hogy a mai rendszer fenntartása mellett és annak keretén belül valaha megteremthessék a gr. Mikó Imre kis-ded tüzhelyét.

Akkora vagyonban, minő az egy-let rendelkezésére áll — okszerű felhasz-nálás mellett sokkal ügyösebb ered-ménynek biztosítékai foglaltatnak, mint a mi e vagyon arán az egylet eddig elért. Mert az nem egyezik össze az egylet céljaival, hogy e vagyon jöve-delmeinek tulnyomó részét a kezelés emésze fel s az irodalmi tüzhely csak fililerek kapjon belőle.

Az egylet intézői vegyék lelkökre a dolgot. Fontolják meg jól, van-e mód arra, hogy jövőben sikeresebb műkö-dést fejthessenek ki, s van-e mód kü-lönösen arra, hogy jövőben a magyar nemzeti művelődés és a magyarság ügyét lelkesebben és eredményesebben szolgálhassák, s ha arról győződnek meg, hogy az egylet részére ez irány-ban jövőt nem biztosíthatnak, akkor: pakolják össze a vagyon u-kat, s adják át az E. M. K. E-nek, ez aztán the. valószínűleg majd gr. Mikó Imre hasz. intencziót, s mi felle-szt. távoli, tve ama kellemetlen kötele-ségboldogusa alól, hogy nyilt harcot fol-ból bag. egy nagy vagyonu, tud-mány gyű. hosszú haldoklásra kárho-zó, fr. lett.

átalakuló ház vegye előzetes tárgyalás alá, mellőzte az albizottság.

A tárgyalások Romániával. Az osztrák-magyar monarchia és Románia képviselői-nek az állategészségügyi konvenzió ügyé-ben Bécsben folytatott tanácskozásai nem vezettek pozitív eredményre. A tárgyalások jelenleg az osztrák és a ma-gyar kormánytól jövő újabb utasítások bu-érkezéig, függőben maradnak.

Merénylet a cázár ellen. Még ma sem érkeztek bővebb részletek a cázár elleni me-rényletről. Csak annyit mondanak a sürgő-nyők, hogy a merénylet Gacsínában márcz 29-én történt, mely alkalommal egy katoná-tiszt egész közelről rálőtt a cázár, ki azon-ban nem sérült meg. A merénylőt nyomban elfogták.

Az osztrákok is éppen olyan csúhül ál-lanak deficit dolgában, mint mi, sőt még csúhübbül. Ugyanis az osztrák képviselőház költségvetési bizot. ágának határozata ér-telmében a katonai rendkívüli hitel besza-mításával a deficit ez évben éppen kerek 67 millió forintot tesz ki. Boldog Ausztria! Te csak bázzszodol és defic itet termelsz.

A képviselőházból.
Budapest április 1.

A képviselőház mai ülésének kezdetén Baross miniszter, a budapesti szat. endrei és a torontali helyi érdekű vasutak engedélye-zése iránti jelentéseit terjesztette be.

Ezután áttért a ház a napirendre tü-zött helyi érdekű vasuti ügyek tárgyalásá-ra s azokat egytől-egyig mind elfogadta.

A fölmerült discussiókban Darányi elő-adó, Madarász József, Csányi, Baross mi-niszter és Visi Imre vettek részt.

Visi a budapesti czinkotai helyi érdekű vasutára vonatkozó jelentésről emelt szót, s utalva azon örvendetes jelenségre, hogy újabb időben egész sorozata van tervben azon helyi érdekű vasutaknak, melyek a fővárost a közvetlen környékkel kötik ösz-sze, örömet veszi tudomásul a jelentést, egyttal pedig felhívja a miniszter figyel-mét a közméleti, statió-utczai, dunaparti, nagy körúti stb. vasutakra.

Baross miniszter e felszólalásra azon-nal válaszolt s reá utalva, hogy a felszól-aló által érintett ügyek figyelmét és jó-akarátát rég bírják, a dolog érdemére azt a megnyugtató választ adta, hogy mindezt ügyek már az előkészítés oly stadiumában vannak, hogy — egyetértésben a főváro-sal, a melynek ez ügyek mind legsajátabb érdekeit képezik — már legközelebb lehet séges lesz azokban a végleges intézkedés.

Pártélet.

A gyulai kerületről azt hiszi a kor-mánypárt, hogy veszni indult. Ennélfogva kapkod fűhöz-fához. Kalandos terveket sző s menyországtól és pokoltól tanácsokat kér. Eddigelé nem kevesebb mint négy hivatalos

AZ „ELLENZÉK” TÁRCAJA.
1887. április 2.

A mese.
Romoz Istvánról.

Nem volt gazdagabb ember a faluban Rigó Mátyás uramról. Büszke is volt a gaz-dagságára; büszke a „rangosság”-ára, de még inkább volt egyetlen leányára, szemé-lyére: Pannára.

A tenyerén hordozta, a markából etette s úgy nevelte fel Pannát gyönyörű baba-gón. Nem is volt legyen, a kinek meg sem akadt rajta a szeme, hanem a Panna nevére mindig csak egyre tekintett, mindig csak egynek a látása töltötte el boldog gyönyörűséggel.

Pedig Szóke Pistának szilaj természé-s volt; módja sem maradt az apjáról s még e mellett azt beszélték róla, hogy egy-máskor, mikor lelke erezikedik a bá-ut — iszik, meg duhajkodik.

Olyan az a szerelem, ott kél, a hol nem vetik. Hiszen ha Rigó Panna a bíró garos fiát szeretné, vagy a jegyző Saany-i-ját, Rigó Mátyás uram buját se mondaná, de úgy állítja, hogy azután a mihaszna, szemhézi, gézengúz Pista után veszködik.

Dejzen, vélekedék Rigó Mátyás uram, majd elirasztom én őket egymástól.

Így vitték Pistát katonának.

Három éve mult, hogy Szóke Pistának madár se hozta híret; három éve mult, hogy Rigó Pannának semmi se hozta meg a kedvét.

Pedig a rajt mozt is úgy szeretete, mint azelőtt, még jobban kényeztetette, tejből, vaj-nal fűrésztötte, de biz ő azért szomorú maradt.

Hiába bangzott a fonóta, a rigóta, hiába ropogott a kocsmába a csárdás, hi-ba hirta édes szóval, grögéd szerelemmel a bíró fia, a jegyző Saanyija. A kapu se tette ki a lábát.

A hosszú téli esteken oda haza körül-ülték a kandalló tűzét. Rigó Mátyás uram megrakta fával a kemenczét, hogy csak úgy patogott az égő hasáb, aztán ráült a gyöngyvirágos karosszékre, rágyújtott va-lami jóféle szüdohányra s élvezte a bodor füstökét, meg a tűz melegét a mint az ve-resre pirította az orrát.

Panna az édes anyja mellett foglalt helyet a tulipántos ládán; belemámult a vi-gan lobogó tűzbe, míg kezeivel önkénye-lenül végig-végig czirogatta a melletté do-romból macskát. Leleke messzeszállt; szíve elvesztett gyönyörűsége után kborolt utta-lan utakon.

A társaságot Marci bácsi egészítette ki, a ki a házánál minden s volt, a ki ezen kívül mindenhez értett. A fali órát is úgy megtudta reperálni, mintha csak egy gomb-varásról lett volna szó. S mindezekben felül híres mese-mondó volt.

Mikor ökelme elkezdte: „hogy hol volt, hol nem volt, még az operenciás tengeren is túl volt...” az embernek távra maradt a szája.

Egyet, kettőt köhintett; egymásra ka-locsálta a lábát aztán elkezdte:

Hol volt, hol nem volt, még az ope-renciás tengeren is túl volt egy gyönyörű-séges királykisasszony; de az olyan szép volt, hogy a napra lehetett nézni, de re-nem. Het országra szólott a híre, hét or-szágból jöttek különbönl különb királyur-fik leányzókból, de a világnak minden kin-eséért nem ment volna egyhez is férjhez.

Szeget ütött ez az öreg király fejébe, már csak utána nézek, gondola magában,

hogy mi a csuda van azzal a leánnyal. Mindjárt küldi az inasát, hogy hívja eleibe.

Hallod-e leány, kezdé haragosan az öreg király, azt mondom én neked, hogy ne figurázz, s ne maradj itt vén leánnyak, mint Gergő Zsuzsi, mert isten uccsó...

Már édes király apám, azt mondja a leánya. — Életem halálom a kezébe — de én nem megyek férjhez, mert én feltettem magamban, hogy pástor leszek.

— Hm! azt mondja az öreg király, hát aztán miért akarsz te pástor lenni.

— Mert a nyáj kolompját, a pástor faruljék jobban szeretem az aranytól, az ezüstnél s minden királlyságnál.

A király eleinte azt hitte, hogy ennél „elmentek hazulról”, hanem később látta, hogy rendesen beszél. — megijdt és kérésre fogta a dolgát:

Látod édes leányom, én már öreg ember vagyok, nekem elég gondot ad fele királtságom is, azért hát menj férjhez, s én neked adom a másik felet.

De a királykisasszony — ezt a beszédet is egyik fülnél beeresztette, s a másikon ki.

Nó megállj, gondola magában a király — megtudom én, hogy miért akarsz te pástor lenni.

Másnap feltarisnyálta a leányt, de a világot sem adott neki fehér kényeret, ha-nem csak hamuból sült pogácsát. Egy esor-da juhot bizott reá, hogy hajtja ki a me-zőre. Ő pedig felöltözt, szántóvetőnek s ntánna ment meglesni, hogy vajjon mit esi-vel. Leült egy nagy vaskorfa alá, a hon-nan szemmel tarthatta. Egyszer csak hall valami szép farulyasztót, arra tekint s hát látja, hogy a közel hegyen egy olyan gyö-nyörű pástor áll, a melyik ritkítja, pártját széles e világon — alig pillantja el a sze-mét, hát már a leánya is ott van mellette.

Ejnye, kutya pityóka, — hát ezért nem kellett királyurfi, ezért akartál te pástor lenni. Ezt jó hogy tudom.

Panna merőn szegte szemét Marci bácsira, — úgy várta, úgy leste minden szavát.

Marci bácsi folytatta:

Alig várja a király, hogy este legyen, mindjárt korholni kezdte.

— Látalak te beste lélek, láttalak, hogy kit szeretsz, hogy kivel akard be-moskolni magadat. No azt addig nem teszed, a míg egy kenyérre lesznél. Hát te egy semmire való, naplopó, ingyenélő sze-rencsétlen furnyást szeretsz?

— Minek tagadám, felséges király atyám, — mondja a leány. Egy életem, egy halálom, — én is szeretem olyan igaz szerelemmel, mint a galamb a buzát, mint a gerlice a pártját.

— A Panna szíve erősen kezdett dobogni, — arca bíbor-vörös lett, szemei lázasan égtek.

Marci bácsi tovább mondta:

— Vagy az övé leszek, vagy senkié. Mit érök én a gazdagsággal, ha nem lehetek boldog, mit érök én a királyurfi-val is, ha nem szeretem.

Panna göresősen kapaszkodott az any-jába; agya rettenetesen kábult s a mint behunyta szemét Szóke Pista állt előtte napbarnított piros arcával, sötét göndör hajával. Talán ilyen szép volt a király kisasszony pástora is.

Mihály bácsi sok viszontagságok után kisültötte, hogy az a pástor tulajdonképen egy elátkozott királyfi volt, a kit a varáz-sat alól csak igaz szív szerelem oldhat fel és a végén boldogok is lettek.

De Panna nem figyelt többé a mesére. Leleke egy külön tündérregét alkotott ma-gának és azt tovább szötte; megnyílt előtte az ábrándok bűvös világa, beteges képzelő-

dés vett erőt rajta. Egy igénytelen mese felszabadította a bilincsből vert indulatok, vágyak és sejtelmek árját, melyek elláll-hatatlanul ragadták a megsemmisülés felé.

Rigó Mátyás uram egyszerre azt kezd-te észre venni, hogy leánya napról napra hervad, mint a virág, melynek fereg rája a gyökérét. Gondozó szeretettel vette körül; igért neki mennyt földet, hogy megjavul-jon, de mindig elcsodálkozott rajta, mikor leánya csak arra kérte, hogy a Marci bá-csi meséjét szeretné hallani.

Az öreg elmondta tizszer, huszszor és ő mindig látható gyönyörűséggel hallgatta, de midőn vége lett úgy elővette a gyilkos láz és iszonyuan kínosza.

Már a lélek csak hálai járt bele; sá-p-padt arcán a halál színe látszott, beesett szemei körül sötét karikák képződtek.

Elhívták a tudós asszonyt, a ki onot öntött és megfektette, hogy álmában ijedt meg valami bivaloktól. Szedtek „ezerjő” fü-vet, főztek mindenféle herbeteát, de csak nem használt semmit.

Rigó Mátyás uram kétségsé esve ta-pasztalta, hogy napról napra mint fog az ő szemefényének élete; sirva borult reá s zokogva kérdezte:

— Mit kívánsz én édes angyalom, mit adjak mit hozzak neked. Mivel szerzek boldogságot én gyönyörűségem; oh kérj, szólj — jobban esik a lelkemnek, ha tehe-tek valamit értek.

A leánya halkán felelte:

— Kérje meg Marci bácsit édes apám, hogy mondja el még egyszer azt a mesét.

A szerencsétlen apa kétkedve tekintett leányára.

— Nem értem, igazán nem értem, su-aogta, hanem azért csak újra kezdtek a Mar-ci bácsi meséjét.

jelöltet hoztak forgalomba — de még mindig egyik hamis pénznek bizonyult. A szorongatott helyzet mentő horgonyként tekintik az érdemkeresetet és a nemes levelet is, melyet ugyancsak kínálnak egyik nagybirtokosnak. Arra nem is gondolnak, hogy némely emberben több a józan ész mint a boldogság s hogy az önzérteges embernek nagyobb a büszkesége mint a hiúsága.

Háromszék, márcz. 29.

Igazan furcsa állapotokat élünk. Egyik paktumot ajánl, a másik háborúra készül; egyik még az országos képviselő urakat is kinevezeteni óhajtja Tisza miniszterelnök ur kegyes jóvoltából, a másik bizik a főispáni telyhatolomban; egyik félti „alkotmányos jogának gyakorlását,” mint zsíros-konzot a paktumtól, a másik békés uton akar végezni a nemzetiségi vadhajtsókkal, a közelő országos képviselő választások alkalmából.

(A míg künn foly a birlapi szalma cséplés, addig bent, a zárt ajtó mögött fő a feje füstje sok leendő honatának a mandatumért. A pártok oszondesen szervezkednek, a jelölések folynak.)

Ez utóbbi helyes is.

A nemzetnek nyilatkozni kell, hogy elfogadják-e a folytonos deficitet, a főispáni telyhatolmat a közigazgatás rovására, a hivatalból kinevezett községi bíró; bízzék-e oly kormányban melynek 10 évi ígérete, hogy az államháztartásban az egyensúlyt helyre állítsa: hia ábrándnak bizonyult; ellenben tényre vált a költségvetési kereten túl lévő állandó költsékes.

De főleg nyilatkozni kell a nemzetnek, hogy helyesli-e azt a hazánkra végteljes kiegyezési politikát, mely a bukás övényéig sodort, és a melyet a Tisza kormány minden ígérete dacára nem eltörölni, de lép-ten nyomon szilárdítani kíván.

Ha a nemzet a jelen kormányt megadja a felhatalmazást nem három, de öt évig a jelen komoly pillanatokban is az adomélésre, nem lehet később szava panasza.

Eddig a következő jelöltek és jelölendőkrol van szó tudomásunk szerint.

A közdi választó-kerületben: a közjogi alapon álló ellenzék részéről László Mihály jelenlegi képviselő; a függetlenség és 48-as párt részéről itt Szacsay Sándor kir. törvényszéki bíró emlegetik, míg a kormánypárt Künne József ügyvéddel akar szerencsét próbálni. A kormánypártnak 6—10 fti napi díj van ígérve.

Kézdi-Vásárhely választó kerületben a kormány jelöltje Bekics Gusztáv, a függetlenségi párt eddig még nem készült.

Bereczken Lyka Döme marad, hogy Gábor Péter ismét qualificationt kérjen tőle.

Az orbai választó kerületben Kovács Károly mérsékelt ellenzékivel szemben sok kormányjelölt van. Turi Gergely, br. Szentkereszty Béla, és Szeremley Lajos kir. tanfelügyelő, mind e kerületre vágnak, hogy ki lesz a valódi legény közülök, meg nem tudható.

A sopsi, illetőleg ilyefalvi kerületben az ellenzék gróf Bethlen Gergelyt kérte fel. Hogy a kormánypárt, illetőleg Nagy Károly, kiti szándékozik fellépnetni, meg nem tudjuk, csak annyit tudunk, hogy Tanárky már kiváult.

Szinte elfeledték kiemelni, hogy a „Székely Nemzet” szerint egy második kormánypárti jelölt a jövőre 1892/97 évi ciklusa — ha ugyan akkor a Tisza-kormány él és Császár Balint virágzik: Weckerle Sándor pénzügyminiszeri államtitkár — a közdi választó-kerületben.

Legfőbb dolog, hogy nekünk szervez-

kednünk kell már, ne hogy a vihar készületlen találjon.

A szervezkedésre legalkalmasabb idő lenne a husvéti ünnepek alatt, mert akkor szegény és gazdag egyaránt rá érne a gyűlésen megjelenni, melyért erre a központi elnökség figyelmét föl is hívjuk.

Háromszék.

Román dolgok.

(Künn és benn.)

A muzsika párt Romániában mindig megtalálja a maga fegyvereit, nem különben a román ellenzék is.

Az Epoca azon súlyos váddal áll elő, hogy a silisiztriai és ruszcsuki bolgár lázadást Bratian János, Romania miniszterelnöke tervezte, s az ő befolyásának köszönhető, hogy Romániában a bolgár menekültek összeesküdtek. Szóval az egész forradalmat Bratian támasztotta.

Midőn aztán Bratian látta, hogy több kettőnél, felvette az áruló szerepet s az egész összeesküvést a bolgár kormány tudomására hozta.

Ki hiszi el ezt? Maga az Epoca sem.

Denique a szerződés Romániával nem akar nyélbe ütni. Megmondottuk mi azt akkor, midőn Aurelián, az első román nemzetgazdász, e tekintetben missiót oszt.

Az különben való, hogy az „Economul” Aurelián ur lapja tartózkodó állást foglal el s azok a patogók cikkek Magyarországgal ellen elmaradtak.

Románia feletti politikusi. Ő csak ropant kedvezmények árán óhajt szerződni. Tudja azt, hogy természeti kincseinek árát csak töltök veheti, mi tehetjük egyedül boldogga közgazdasági tekintetben. Mindent akar nyerni — de adni semmit. Így épen nem tudjuk, hogy miként lehet aztán alkudni és vásárt kötni.

A román sajtó egyáltalában a szerződés mellett volna, vagy legalább szükségessége ellen nem nyilatkozik, amíg abban a sajtó aztán egyetért, hogy mi csak áldozatok árán vásárolhatjuk meg Romániától a szerződéses viszonyt.

Jelentékeny történelmi vállalat keletkezett s annak első gyümölcsét már látnk. A Hurmuzaki-féle történelmi okmányok tára csak 1576-tól kezdődőleg bocsátattak ki. Most ugyancsak a bizottság elhatározta, hogy a románok történelmét érdeklő lehetőleg összes okmányokat 1576 előtti időkből az államok, s a vatikán könyvtáraiban kikutatják s kötetenként kiadják.

A szerkesztéssel Domsusián Miklós bízott meg, ugyanaz a férfi, a ki megírta volt a Hora lázadás történetét is. Az első kötet 701 lapon meg is jelent, magában foglal több okmányt 1199 évtől fogva, a mi a román-bolgár birodalomra vonatkozik.

Ez mind helyes volna, csak Domsusián ur nagyon szereti a regényest a historiummal összetéveszteni s azért, képzelődő tehetségeinél fogva egy oly nagy fontos-ságu munka tettebrehozására és szerkesztésére alkalmasnak épen nem tartjuk.

Xenopulo ur szerkesztő Bukarest vá-

rosában a hivatalos lapot, mely e címet viseli „Voint a Nationala.”

A napokban éjjel 11 órakor két egyén lép be a szobába, melyben a főszeksző ur melyen gondolkodott s az egyik elő lépve felmutatta a lap egyik számát és kérdezte tőle, hogy vajjon ő írta-e az általuk kifogást cikket.

A főszeksző ur felé nem is tudott, mert már a másik egy potot nyomott orozájára, míg az egyik botot fogott s ütlegelni kezdte. Látván a főszeksző, hogy a hely et kritikus, sőt felette veszedelmes, előránt egy revolvert és két lövést tesz. A hősök erre megiramodtak, még pedig mind kecskebukákát hányva, mert pistoly előtt még nem állottak soha, nem szeretvén a puskapor szagot.

Filipesu Nikola és Báls Antal, tekintélyes politikai egyéniségek voltak az éjjeli támadók, a kiket aztán nyomban le is tartóztattak és most várják az igazság kiszolgáltatását, ki nem menthető tényük felett.

Megkapják. A román fővárosban retentő port vart fel ez eset s még a kamarában is szellőztették.

A Tribuna már kifogyott a magyarokból, marakodik az övéivel. Ez a megváltó, a román nácio Diamandi szerinti megváltója, meglátszik — ha dühbe jő — nem nézi kit út.

Már csak azt várjuk, mikor fizet meg Diamandi urnak is, a ki a mindennapi kenyérre szerződött. Mert, hogy Diamandi ur is meg kapja a maga porcióját, az bizonyos lesz.

Meg is mondjuk mikor? Akkor, midőn azt a részvénytársaságot a bukás szélére juttatják s a midőn nem lesz többé boldog, hogy fizessen. Akkor az éhes gyomor korgni fog és Diamandi ur kikapja a maga porcióját.

Tudja azt jól Diamandi ur is, mert mint román ember ismeri azt a közmondást: Tá bine si asteptă reu! Tégy jót s várj rosszat.

Óhajtuk különben, hogy Diamandi ur ne járjon így s kegyeltjének hamarabb jusson eszébe vissza menni a határon, tapasztalva, hogy ő a magyaroknak nem árthat, a románokat nem képviselheti, mert mindenkinek van barátja, csak neki nincs!

Avagy nincs-e ez már is így?

A Gazetta pedig csipdesi a kulturregletet s a magyar törekvéseket minden számban. Jól teszi! Ő a saját gazdája legalább, tetszés szerint tehet. A Tribunalnak parancsolnak — s a szerint tesz.

(—)

Tanítói gyűlés.

Torda, ápr. 1.

A torda-aranyosmegyei tanítótól központi köre márcz. hó 31-én tartotta meg üdend gyűlést Tordán, az arra hivatott tagok meglehetősen száma jelenlétében.

Mielőtt e gyűlés lefolyásának rövid ismertetésére térnék át, nem tehetem, hogy az illető tanítótól elnökséget föl ne hívjam arra, miszerint a tanítói gyűlések megtartásának idejéről lapok s egyes megbírók kibocsátása által is, mintegy közhírre tenni sziveskedjék. A tanítószag működésének min-

ralító vagyok veled, de azt hiszem megelégedném ha Lady Ravenscourtnek látnálak.

A leány kiesnyléssel emelte fel szép fejét.

— Papa, én nem sietek a férjhezmenéssel; én soha sem fogok széles e világon valakit oly nagyon szeretni, mint papát.

A vékony kezek reazkettek amint a szép búzike fön nyugodtak.

— És még is édesem nagy megnyugvásomat találnám benne; szeretném tudni, hogy midőn elszólitának e földről biztos kezek között hagytalak. Janthám, ha teheted igyekezz Lord Ravenscourtet meg-szeretni.

Már ideje, hogy öltözködj. Ma este a híres Carre gyémántokat fogod hordani. Tizennyolcadik születésnapod van, s a Carre Ladyk tizennyolc éves korukban mindig nagykornaknak tekintődtek.

A Lady Jantha arczán oly kedves komoly mosoly vonult el, mi azt kimondhatatlan igézővé tette.

— Papa, én már rég nagykoru vagyok, mondá; alig tudom elhinni, hogy csak tizennyolc éves vagyok. Oly rég óta vagyok Croombe Apátágnak urnöje, hogy el is felejtettem ki az, gyermekek lenni.

Ugy-e papa pontos lesz az ebédre? Legyen vége a tűz előtti álmodozásnak. Beküldjem Morgant?

Lehajlott s gyöngéden megcsókolta az atyja arczát.

— Szeretném, folytatá nevetve, ha a papa arczáról minden redőt letudnék csókolni, s ismét fiatalál és széppé tehetném. Ne feleddje el, hogy én akarok az első lenni, ki papának boldog karácsonyt kívánok. Lejövök, hogy a Carre gyémántokat megmutassam; úgy-e bevár itten?

dőn mozzanata olyan, a melyet a nyilvá-nosság éber szeme elől elrejteti akarínem szabad, hiszen a népnevelés fontos missió-jával megbízott tanítók is hivatásuk lelkiismeretes teljesítéséhez az egyik fő impul-sust az ők működésüket figyel-mmel kísérő közönség elismerésében és méltánylásában kell, hogy bírák és bírák is. Terhes és nagy felelősséggel járó, hivatásuk teljesíté-se közben bizony a népnevelőknek is szük-sége van és lenet szükös anyagi viszonyaik között a nagy közönségnek elismeré-re, a mely igen sokszor eszközölheti azt, hogy az élet anyagi gondjai között a további küz-delemhez az erőt, a kitartást ne veszítse el, hanem azon az uton, a melyen haladva a civilizáció terjesztése által az emberiség boldogultságát munkálják, megálljanak min-dvégig rendületlenül. Ennyit erről.

A küldöttség megkezdése előtt egy küldöttség lett Simó Béla kir. tanfelügyelőnek a meghívására kiküldve. A megjelent tanfelügyelőt a gyűlés éljenzéssel fogadta, mely után tanfőtől elnök Mezei András egy munkásságra, összetartásra buzdító beszéddel a gyűlést megnyitotta.

Ezután Urmási Sándor tanító tartott a „vallás tanítás”-ról egy felolvasást, szépen és meggyőzőleg fejtve ki felolvasó, hogy a hit templomához két út vezet: az ész és a szív. E kettőnek harmonikus fejlesztésére kell törekedni, s a tananyagot azoknak fejlettségéhez mérten beosztani. Ha valaki az igazság templomához csak a szív, vagy csak az ész útján megy, vallása hiányos; hiányzik onnan vagy a világosság, vagy a melegség. Jól és szépen mondja e tárgyra vonatkozólag Sári László: „Akárhány-szor halljuk és olvassuk, hogy az embert észre és szívvel felbontják, és az egyiket a másik ellenébe teszik. Tapasztalt és tudomány szerint ész és szív nem ellentét: az érzelm soha sem független tünemény. Gondolat és érzelm együtt süllyed vagy emelkedik. Mentől tisztább látjuk az igaz-ságot, annál élénkebben érezzük.

Felhívja a felolvasó a gyűlést, hogy a jól felgöztöt keresztény vallást kell tanítani, mert e az értelmet felvilágosítja, a szívet melegíti. A felolvasás tetszéssel fogadtott és az „Érdemkönyv”-be beirattatni határozottatott.

A felolvasás után Vincze Béla tartott mintatanítást az újtorjai elemi leányiskolában, ismertetvén a növendékeknek a le-vegőt. A tanítást a gyűlés sikerültnek nyil-vánította.

S ezzel a nagyon csekély számból álló tárgyak lejárata, s a jövő gyűlés programjának megapitása után a tanítógyű-lés bezáratott.

N. A.

Sikkasztó kir. adótárnok a vádlottak padján.

Torda, ápr. 1.

A dakó román érzelmeiről ismeretes kir. adótárnok Filipesku János hivatali sikkasztás bűnténye miatt márcz. hó 31-én „a vádlottak padján” ült, hogy a tordai kir. tszvék ítélete által rá a megérdemelt bűntetés kiszabassék.

Vádlott előzött 8. havakkal — a mikor már tovább nem leplezhette az általa az 1881 évtől kezdődőleg folytatott sikkasztások nagy számát — önkényesen jelent volt meg a kir. ügyészség előtt azon határozott kérréssel, hogy miután a tordai kir. adóhivatal pénztárában — mint gondolja — 5—6 ezer forint hiány van: méltóztassék a kir. ügyészségnek személye felett rendelkezni. A kir. ügyészség pedig a személy feletti rendelkező jogával aképen élt, hogy Filipeskut letartóztatta. Nem hittem volna, hogy 8. hónap a börtönben a vizsgálati fo-

golyt is annyira megviselje, mint meg-selte az Filipescut. Az erőteljes alai milyennek őt ismerjük, minden rugókny-gát elvesztette.

Egy vén, összeesett ember állott a tünk, ő kinek szemében hasztalan keres-volna azt az ellenséges érzelmeit elár-tó, a melyről ő a szabadság ideje a mindig híres volt: a tűz teljesen ki al-latszott lenni ama szemekben s csak a béri szánakozást felkeltő könnyecsképek-logtak abban, a melyek mindig képesek legnagyobb bűnösök szemében is szívének megnyitni a részvét forrását.

A végtárgyalás dr. Domokos A kir. tszvék elnök vezetése mellett d. e. órákor vette kezdetét, a mikor is a ügyészség részéről emelt vád előterjesztés után, vádlott (a ki M. Bándi születési-éves, gr. keleti vallású, 3 gyermeke felhivatott az általa elkövetett sikkasztás bűntényén elbeszélésre.

Vádlott a hivatali sikkasztás bűnyének az elkövetését beismeri és meg-kezdett oly időpontra viszi vissza, a kor az ő családi életében kezdettek mosan bekövetkezni a catastrophák: é-ván előbb neje, azután egy nagy leány egy végzett tanérfia, a kiben végső egyedüli gyámolítóját hitte feltalálni. E ládi catastropha idő pontján öszeznek az idővel, a mikor privát vagyona min-fogyván, az egyedüli fizetésére lévőv. Megkezdte azon reményben, hogy a tulajdonított összeveket idővel képes visszapótolni az adópénzek elsikkaszt. Vádlott, a mint a vizsgálati iratok tar-ják 1881 évtől kezdve 165 sikkasztás-ban összesen 12579 fti 20 és fél kr. pénzt tulajdonított el, bar megjegyz-lott, hogy anyai összeg elsikkasztás nem ismerheti, miután helytelen köny-sek túlfizetések által merülhettek fel hiányok, a melyek őt, mint sikkasztót torheltetik; azonban ezen ellenvetéseitől semmivel sem igazolván: a kir. elsikkasztott összevegyánant a fennebb-zett összevet állapította meg valósz-

A kir. ügyészség részéről előterjesztésvégindítvány és a védelem által kitényhítő körülmények előadása után, a törvényszék vádlottat a btk. 462 §. s minősülő hivatali sikkasztás bűntény bűnténök mondotta ki, s ezért őt az alapján — alkalmazásával a btk. 97 §. a 8 havi vizsgálati fogság be-zámítás 6 évi fogságra, a fogság büntetés ki-lától számítható 10 évig tartó hivatal-tésre és az elsikkasztott összevegek a fizetésére ítélte. Mind kir. ügyészség elítélt az ítéleten megnyugodtak.

E. M. K. E.

Szerkesztőségünkől.

Az „Egyetértés” szerkesz-te legújabb adományok fejében 149 krt küldött. Ez összegből 85 fti budapesti Ellék d-féle kávéházból való gyűjtés.

Pesti Hírlap szerkesztője 90 krt, a „Függetlenség” szerkesztője 11 ftiot küldött újabb adom-czimén.

„Arad és Vidéke” szerkesztőtől 17 fti 60 krt vettünk. Ez a Csanád-Palotán pártkülönbőség nélkül tartott márcz. 15-iki ünnepélyen gyűj-egyesületünk javára.

„Szatmár és Vidéke” szerkesztője, alapítójának adományösszegeket fejében 1 fti 2 krt küldött.

Szongott Kristóf tanár „Armenia” című folyóirat szer-

mege volt és karos, tőkéslet és zathban álló bajos alakak, szabályos s vállakkal, karjainak és kezeinek színe, feltűnően szép volt; minden tán báj és harmonia ömlött el.

Fejedelmi magatartása volt, s nyos méltóságteljes nyájás, kegyes mi soh' se hagyta el; arczáról a szépsége és büszkesége tündöklött, büszke szemei fonséges nyugalommal szottak a világba kinézni, s e szeveszép szemek, szeretetet és megveté-arát tudtak kifejezni, sugár szemű gyönyörű pirral ékeskedő tojásdad s természetes hullámasú dús fekete-ja volt.

Ma töltötte be a tizennyolcadik az ország egyik legrégibb főnemes-jának volt egyedüli gyermeke, művel-tés és oly szép volt, mint a művésztől legszébb álma; — boldogabb a mint a milyen Carre Janthára várnak lehetett-e képzelné!

Tizennyolcadik születésnapját karácsony este töltötte be, most lett a koru s e napot a saját kívánságán fényes bálal akarta megünnepelni.

Az öreg gróf nagy örömeire levd-pott Lord Ravenscourtól, melyben Lord tudatja, hogy karácsonykor a zom-ságban lesz, s nagyon örülne ha egy-pot Croombe apátágban tölthetne; a természetesen szíves meghívás volt a tésnap bálra.

A háznál több vendék is v-t Lord és Lady Morston, Sir Frederge ki egyike volt a Lady Jantha imádó Belboughton kisasszony, a szép széke lther Alice — s még többen.

(Folyt. köv.)

Megesküdve és elválva.

A Dora szerzőjétől.

Angol eredetiből: Amica.

I.

(Folytatás.)

(2)

Lady Jantha gyorsan lépett be, s a tűz előtt ülő összeesett alakhoz sietett; Lord Carre egy köféhájún, finom aris-

H I R D E T É S E K.

Sz. 151—1887.

217. (3—3)

Hirdetmény.

A szolnok-dobokamegyei gazdasági egyesület által rendezendő **termény-, állat- és iparkiadállítás** ideiglenes épületeket is igényelvén, az állat- és gépkiadállítás részére emelendő helyiségek elkészítésének vállalat útján biztosítására

1887. évi április hó 25-ik napjának délelőtti 11 órájára zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik. — Engedélyezett építési költség **2663 forint 90 kr.**

Versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fenti munkákat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az építési költség után számítható 5%-nyi bányapénzzel ellátott zárt ajánlataikat

1887. évi április hó 25-ik napjának d. e. 10 óráig a kiállítás titkári hivatalához annál inkább is beadják, mert a később érkezettek figyelembe nem vétetnek.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a kiállítás titkári hivatalánál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Deés, 1887. márczius 22-én.

Báró Bánffy Dezső.

főispán, mint kiállítási elnök.

Szobapadló-fénymáz legnagyobb lerakata.

(Bernstein Glanzfarbe.)

Valódi angol szobapadló borostyán-lak, szagtalan és gyorsan száradó, 8-féle színben

a legnagyobb választékban saját gyártmányomból Kolozvártt a

CSIKY IMRE üzletében kapható.

1 kilo 1 forint 20 kr. tiszta súlytartalmu pléhkanakban.

Tartosságaért és jóságáért teljes biztosítékot vállalok.

Minta mázolataim a n. é. közönség rendelkezésére állanak. — Vidéki megrendelések ugyanott pontosan teljesíttetnek.

CHRISTOPH SCHRAMM,

Wien, Offenbach és berlini lakgyáros

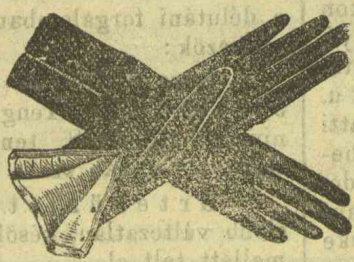
HAZAI IPAR!

TERKÁL JÓZSEF

első keztyűs üzletében

Kolozvártt (Főter, Antos-ház.)

Saját gyártmányu mindenféle keztyűk a legnagyobb választékban kaphatók és megrendelhetők.

A közel-dő ünnepek alkalmából pedig saját készítményű glace, svéd és kutyabőrű keztyű-ujdonágok találhatók.

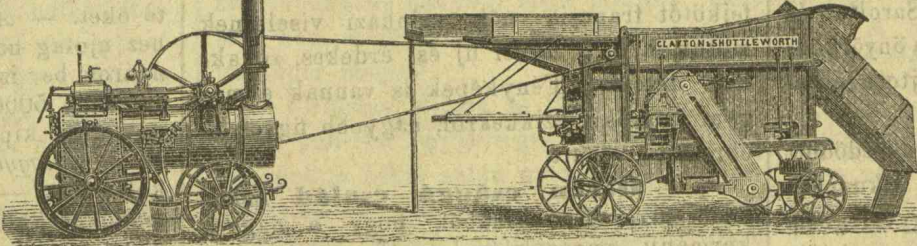
202 (2—3)

Vidéki megrendelések utánvét mellett teljesíttetnek.

CLAYTON és SHUTTLEWORTH BUDAPESTEN.

Ajánlják **GŐZMOZ-
lőgépeiket**
rendszerű dob-

dusan felszerelt raktárakból legjobb szerkezetű **MOZDONYAIKAT** és **Gőz-Csép-** 2 és fél lőerejtűt kezdve, léczes és szeges bal, egysz. és 2-östiszt művel, oszt. hengerrel.

Továbbá: járgány-ésplőgépeiket, egysz. rú tisztító művel és szelő készletekkel; gabonatisztító rostáikat, kukorica-morzsoló gépeiket, Universal-Drill sorvetőgépeiket, angol művelő boronákat, fűkaszaló- és arató-gépeiket, széna gereblyéiket, széna sajtóikat, egy- két- és három vasúti ekéiket, Sack eredeti általános és általaj művelő ekéit, valamint minden egyéb gazdasági gépeiket a legutányosabb árak mellett.

Bővebb felvilágosítással szolgál

Himpfner József Kolozvártt, fapiacsor, Tren-
csintér 7. szám.

215

Arjegyzékek kívánatra ingyen küldetnek.

(1—20)

Üzlethelyiség változtatás!

Van szerencsém a magas nemesség és mélyen tisztelt közönség b. tudomására hozni, hogy **főter és belközép-utca szegletén létezett kézmű- és dívartáru raktáratom leszámoltam és megszünttettem**

és ugyane háznál levő szőnyeg-raktáratom, eddigi **cégem alatt, finom női- és férfi-divat, kézmű, vászon, butorkelme és szőnyegáru-raktár**

alskítottam át, mely volt raktáromnál **még dúsabb választékot** fog nyújtani, s emellegva az igényeknek minden tekintetben megfelelő.

Midőn ezen egészben újabb berendezett vállalatomat nagybecsű figyelembe ajánlom, s eddig tanúsított kegyéért továbbra is esedezni batorodom; fölkerem egy utat mélyen tisztelt vevőmet, hogy **mégan uton hozzam juttatandó le-
vélbeli becses megrendeléseiket, egyenesen jeltett új üzlethelyi-
ségembe intézni méltóztassanak.**

Kiváló tisztelettel

GÁMENTZY JÁNOS.

175. (3—10)

Ujonnan berendezett szőnyeg-raktár.

Jutányos „határozott árban”, készpénzfizetésénél 2% engedmény.

VÁSZON- és FEHÉRNEMŰ-RAKRARUNK belső helyiségét egy

SZŐNYEG-ÁRU RAKTÁRRÁ

alakítottuk át és azt a kor igényeinek megfelelően, ujonnan berendeztük a legjobb minőségű szőnyegárukkal látuk el.

RAKTÁRUNKON KAPHATÓK:

Futó szőnyegek, 22 kről 3 frt 50 krig méterre. Sofa, fali és ágy alá való szőnyeg. **Mátrázok** és **mátráz-felvők**, függönyök és függöny-kelmék. **Paplanok** és **paplan-kelmék**, **ágy- és asztalterítők**, **finom gypaju takarók** és **pokrőczok**. **Viaszos vásznak**, **butor** és **kocsi szőnyeg**, **kártyos** és **kocsi gyárosok** részére szükségesített különböző áruk.

A tavaszi időnyre vászon- és fehérenemű-raktárunkat dusan berendeztük, különös szép választékú

női- és férfi fehéreneműk, honi színetartó Cretonok, színes mosó kelmék

és minden szakácska vágó árukkal. — A n. é. közönség további szíves pártfogását kéri

212. (1—6) **STEIN és GÁMENTZY.**

KÓNYA SÁNDOR

fűszer-, csamege-, bor- és déli gyümölcs üzlete

Kolozvártt, főter, Tivoli-ház.

Ajánlom a helybeli és vidéki n. é. közönségnek nagy választékban valódi francia

pezsgőboraimat,

Heidsick Monopol, Ayala Carte Blanche, Ayala, Carte Noir, Pommery de Grend.

HAZAI PEZSGŐ-BOROK

Littke gyárából Pécsét.

Hungaria Monopol, Blaha Luiza, Carte Noir.

Törleytől Talizman-Sect.

Gróf Keglevich István gyárából

Cognac és Cognaccrem

nagy és kis üvegben.

Asztali, pecsenye- és csamege fehér- és piros borok a legjobb minőségben és nagy választékban.

Hazai és külföldi likörök.

Hugvéri sodar és valóságos Székely turó. — Az idej friss töltésű ásványvizek is érkeztek.

Vidéki megrendelések a leggyorsabban lesnek eszközölve.

Teljes tisztelettel KÓNYA SÁNDOR.

215. 2—4

Jó anyagból, rövid időn, jutányos árak mellett!

Építés-vállalati üzlet.

Az építési időny beálltával van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **nagyon előnyös üzleti összeköttetésemmel fogva** azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a **legjobb anyagból, rövid idő alatt, a legjutányosabb árak mellett, minden az építéset körébe vágó munkával** szolgálhatok.

Felvállalok **ugy helyben, mint vidéken** kisebb vagy nagyobb új épületek felépítését, régi épületeknek korszerű átalakítását vagy kijavítását. Ugyisintén a mai kor igényeinek megfelelő **tervező, előmérletek és költségcsatások** elkészítését is, nagyon jutányos árak mellett.

A n. é. közönség igen becses pártfogását kérve maradok teljes tisztelettel

HIRSCHFELD LAJOS építőmester.

Lakóom: Kúlmónostor-utca 60. szám.

187. (2—3)

Terveim: Kiallítás ezüst érdem-éremmel és dicsőítő okmannyal lettek kitüntetve.

UJ KÁVÉHÁZ KOLOZSVÁRTT.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **folyó évi márczius hó 12-én, Csütörtökön** ujonnan berendezett kávéházamat megnyitottam

„Budapest-Kávéház”

bel-monostor- és Mátyás- király-utczák saroképület alatt,

a Nsgos Donogány G.-né urnó házában.

154. (6—6)

Üzletem a kor igényeinek teljesen megfelelőleg van berendezve, tekeasztalaim ez ideig a **legjobbnek bizonyult**

amerikai mandanellel

vannak ellátva, **érez tivollal**; ugyisintén gondoskodva van **politikai, szépirodalmi és élelzapokról** is. **Kávéházi italaim** a legjobb forrásokból vannak rendelve és azokra kiváló gond lesz fordítva, ugy mérsékelt árról, mint pontos kiszolgálásról.

Mivel e szakmában gazdag tapasztalataim folytán még ez ideig minden vállalatom meleg pártfogásban részesült, reményilem és esedezem ezuttal is a n. é. közönség becses pártfogásáért. Kiváló tisztelettel

GRÜN ADOLF.

Lapok másodkézből félárban kaphatók.

Legyen szabad tisztelettel a n. é. közönségnek nagybecsű tudomására hozni, hogy Kolozvártt

SZOBA-FESTŐ-
és
LACKIROZÓ-ÜZLETET

nyitottunk.

E szakmában a birodalom fővárosaiban több éven át sajátított képzettségünk után, vállalkozunk a legújabbkori

szoba- és fényfestészet

minden ágának, a jelenleg nagy kedveltségnek örvendő **decorativ-szobafestés** stíluszerű teljesítésére, gyorsan, pontosan és mérsékelt ár mellett, s kérjük, hogy szükség esetén szolgálatunkat igénybe venni, nagybecsű megbízásaival szerencsétlenül szíveskedjék. — Kolozsvar, 1887. márczius hó.

TOMÁN és BÁNYAI

szobafestők és lackirozók. (Hid-utca 4 sz.)

188. 2—6